

Bonton nikad nije bio tako zabavan!

11. listopada 2011. našu je školu posjetio hrvatski glumac Kristijan Ugrina s namjerom da nas razveseli, ali i ponešto nauči predstavom „BONTON...“.

I najbolji učenici sigurno će priznati da im je ponekad i škole i lijepog ponašanja preko glave, ali toga utorka u školi uopće nije bilo dosadno, a bonton nikad nije bio tako zabavan...

Naime, posjetio nas je glumac **Kristijan Ugrina** koji je učenike nižih razreda zabavio zanimljivom predstavom „**BONTON ILI KAKO PRISTOJNO PROVESTI DAN**“.

Možda i mi možemo biti glumci.

Znamo li svi kako se treba ponašati za stolom?

INTERVJU S KRISTIJANOM UGRINOM

Nakon predstave koja je izvedena u našoj školskoj dvorani, porazgovarali smo s glumcem. Razgovor nas je inspirirao da se prisjetimo nekih starih mudrih izreka koje ćete pronaći među redcima intervjeta.

Novinar: Volite li svoj posao i svoju publiku?

Glumac: Da, obožavam!

Novinar: Kada biste trebali u nekoliko riječi opisati vaš posao, koje bi to riječi bile?

Glumac: Ozbiljan, odgovaran posao, ali pritom jako zabavan i potpuno me ispunjava.

„Zapravo je rad najbolji način da si život učinimo ljepšim.“
Gustave Flaubert

Novinar: Koja vam je najdraža uloga u predstavama u kojima ste glumili?

Glumac: Svaka uloga je posebna na neki svoj način, tako da ni jednu ne mogu izdvojiti. To je kao da ja vas pitam: „Tko vam je draži: mama ili tata?“

Novinar: Jako nam se svidjela vaša predstava, pogotovo vaš glumački žar. Koja je vaša tajna?

Glumac: Nema moje tajne, radio sam se s tim darom koji moram iskoristiti.

Novinar: Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Glumac: Imam troje djece, tako da se uglavnom igram s njima. Rad s djecom doista ima smisla pa sam sa svojim prijateljem angažiran na Festivalu dječjeg stvaralaštva.

Novinar: Je li vam se svidjela publika i njezina reakcija na predstavu?

Glumac: Da, smijali su se i pljeskali, ne mogu više tražiti.

„Dijete je knjiga iz koje čitamo i u koju pišemo“
Peter Rosseger

Novinar: Kako ste proveli djetinjstvo?

Glumac: Veselo. Odrastao sam u lijepom zagrebačkom kvartu Trešnjevka. Ganjali smo bicikle pa motore, penjali se po drveću, brali trešnje...

Novinar: *Jeste li voljeli školu i učenje?*

Glumac: **Pa, neke sam predmete volio, a neke nisam. Matematiku nikako nisam volio, ali sam volio družiti se s vršnjacima.**

Novinar: *Jeste li kao dijete voljeli predstave?*

Glumac: **Da, već kao dijete sam bio u Zagrebu u Kazalištu mladih, tako da sam većinu života proveo u kazalištu.**

Novinar: *Koji vam je najdraži glumac tada bio?*

Glumac: **Robert de Niro, Marlon Brando, Boris Dvornik i Ivo Gregurević.**

Novinar: *Koja vam je najdraža knjiga i koji vam je najdraži film?*

Glumac: **Najdraža knjiga mi je „Mali Princ“, a najdraži film „Dobar, loš, zao“.**

I na kraju, iako je predstava bila veoma zabavna, nadamo se da su naši najmlađi iz nje uspjeli ponešto naučiti o lijepom ponašanju, poštivanju pravila i međusobnom uvažavanju, jer sve je to dio bontona.

Razgovarala: Nina Drobac, 6. a

